

РЕШЕНИЕ
№ 282
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 14 ноември 2011г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура-Перник, прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 285 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Айдо-С” ООД, гр. Перник против решение № 497 от 28.06.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 446 по описа на съда за 2011г..

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление № 23-2302307/04.02.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ)-София област, издадено срещу „Айдо – С” ООД, гр. Перник, като за нарушение по чл. 63, ал.2 от Кодекса на труда (КТ), като наложено на основание чл. 414, ал. 3 от КТ административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лв. е намалено на 1 500 (хиляда и петстотин) лв..

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. На тези основания от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като се произнесе по същество и отмени процесното наказателно постановление или алтернативно-измени същото, като приеме нарушението за маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание. Представява се от адв. Сотиров. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, Дирекция „Инспекция по труда”-София област не се явява, не изпраща представител и не дава становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено, както и смята, че нарушението не следва да бъде третирано като маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Районен съд-Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 04.12.2010 г. при извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от контролни органи на Дирекция „ИТ” София област, в обект – хижа, стопанисвана от „Айдо – С” ООД, гр. Перник, жалбоподателят, в качество работодател е допуснал до работа като „камериер” лицето С.Г.***, преди да и е предоставил документите по чл. 62, ал. 3 от КТ, а именно заверено копие от уведомлението до съответната ТД на НАП за сключения с работника на 03.12.2010 г. трудов договор. За така констатираното нарушение и след извършена и документна проверка, на 08.12.2010 г. на работодателя - нарушител е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд-Перник е приел от правна такава, че производството по административно наказване е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, като акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него НП са съставени от компетентни органи и при спазване изискванията за съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Нарушението е прието за безспорно установено и доказано въз основа на събраните писмени и гласни доказателства.

Относно размера на наложеното административно наказание районният съдия е намерил същото за несправедливо определено, тъй като административнонаказващият орган не е изложил мотиви, поради които е наложил санкция над предвидения за това минимум в относимата санкционна правна норма. И тъй като по делото не е установено жалбоподателят да е административно наказван с влезли в сила НП за нарушения на трудовото законодателство, наказанието е прието за несправедливо завишено. На това основание районният съд е изменил процесното НП, като наложеното с него наказание е намалено в размер на минимума.

Относно искането на наказаното лице за преквалификация на вмененото му нарушение като маловажно, по смисъла на привилегирования състав на чл. 415в от КТ, районният съд е отказал да стори това, като се е мотивирал, че нарушението не отговаря на критериите, покриващи състава по чл. 415в от КТ.

Настоящият съд споделя изцяло позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл намира решението на Районен съд – Перник за правилно.

Оплакванията на жалбоподателя във връзка с нарушение на процедурата по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН не се споделят. В атакуваното решение е даден задълбочен отговор по наведените доводи в тази връзка и не е необходимо да се преповтарят. Всички останали обстоятелства и факти сочат за законосъобразно сложено начало на административнонаказателното производство, като настоящият състав споделя позицията на първата инстанция в тази част.

Твърденията на жалбоподателя за неоснователност на изводите на районния съд във връзка с правото на контролните органи да извършват проверка в почивен ден за администрацията (чиито представители са същите) са несъстоятелни. Извън настоящия спор е, но за прецизност следва да се отбележи, че служителите на ИА „ИТ” са държавни служители по смисъла на Закона за държавния служител (ЗДСл) и като такива уреждат служебните си правоотношения с работодателя по реда на ЗДСл, който в чл. 51, ал. 2 указва, че работното време се установява в устройствения правилник на

съответната администрация. Съгласно Устройствения правилник на ИА „ГИТ” и ал. 3 на чл. 28, „За служители от някои структурните звена на ГИТ, с оглед спецификата на изпълняваните от тях функции, може да се определя работно време, различно от работното време по ал. 2.” Но обективизирането на това в каквато и да е официална форма е неотнормено към процесния спор, и е от значение единствено за служебното правоотношение. Достатъчно е, че е налице изрично уреденото в чл. 402, ал. 1, т. 1 от КТ право на контролните органи да посещават обектите - предмет на контрол - „по всяко време”, което ги оправомощава да извършват проверки независимо от частта на денонощието, съобразно спецификата на конкретните им служебни задължения, както и вмениява в задължение на проверяваните лица да оказват съдействие.

Твърденията на жалбоподателя, че в случая може да се приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ не се споделят и от настоящата инстанция. Правилно е решението на районния съдия, в което е отказал да преквалифицира нарушението като маловажно. Споделяме правните изводи на първата инстанция за правилно приложение на материалния закон, което прави атакуваното решение законосъобразно и в тази му част.

Предвид гореизложеното и след извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт по реда на чл. 218, ал. 2 от ЗАНН, настоящата инстанция намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд-Перник, като правилно и законосъобразно, валидно, допустимо и съответно на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 497 от 28.06.2011г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 446 по описа на съда за 2011 година.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/